

LỄ THẬT VỀ ĐỨC TIN

Bài 20 - Sức sống của đức tin là tùy thuộc vào trách nhiệm của linh hồn.

Chúng ta đã biết cấu tạo thân thể xác thịt của loài người bao gồm nhiều bộ phận, được gọi là hệ thống, như hệ thống thần kinh, hệ thống hô hấp, hệ thống tuần hoàn - tim mạch, hệ thống tiêu hoá, hệ thống bài tiết...được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên và chỉ định các chức năng riêng cho từng hệ thống hoạt động trong một thân thể, để duy trì sự sống cho cả thân thể. Tất cả các hệ thống đó đều hoạt động theo sự mặc định của Đức Chúa Trời, nhưng tự các hệ thống đó lại không thể tự cung cấp sự sống cho chính mình, dù các hệ thống đó có thể biểu hiện các dấu hiệu cảnh báo về tình trạng sống của mình và bộ não của người ta có thể nhận biết được các dấu hiệu đó, nhưng chính bộ não đó cũng không thể giải cứu được các hệ thống có trong thân thể, vì chính bộ não cũng cần phải được nuôi dưỡng, bảo vệ và chăm sóc, như hết thảy các hệ thống trong thân thể đó.

Vậy thì bộ phận nào trong thân thể này chịu trách nhiệm bảo vệ hết thảy các bộ phận trong các hệ thống mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên cho một thân thể của loài người ?

Các nhà khoa học trong thế gian này không thể trả lời được câu hỏi này, mà chỉ có Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên loài người mới cho chúng ta câu trả lời chính xác và đúng mà thôi, vậy nên chúng ta hãy đến với Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, để nhận biết mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người và tiêu chuẩn loài người phải đạt theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời.

1- Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người.

Sáng thế ký 1:26-27: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.

Bản King James version chép: ²⁶And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}: and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}. ²⁷So God^{H430} created^{H1254} man^{H120} in his own image^{H6754}, in the image^{H6754} of God^{H430} created^{H1254} he him; male^{H2145} and female^{H5347} created^{H1254} he them.

Chữ ảnh tượng - image^{H6754} chép trong câu trên, đó là chữ - tselem, số 6754 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: hình ảnh, sự giống hệt, sự giống nhau, sự đại diện, sự tiêu biểu, chân dung;

Chữ chúng ta được chép trong câu 26 trên là nói về chính Đức Chúa Trời, là Thần Linh Chí cao, Đấng đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật, như Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ ra và được chép trong sách Giảng.

Để loài người có thể hoạt động trên trái đất này và quản trị muôn vật do tay Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sửa soạn một thân thể cho loài người.

Sáng thế ký 2:5-8: Vả, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng chẳng có một người nào cày cấy đất nữa. Song có hơi nước dưới đất bay lên tươi khắp cùng mặt đất, Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh. Đoạn, Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập một cảnh vườn tại Ê-đen, ở về hướng Đông, và đặt người mà Ngài vừa dựng nên ở đó.

Như vậy, chúng ta đã thấy rằng, tự thân thể xác thịt của loài người không có sự sống, cho đến khi Đức Chúa Trời hà sanh khí, cũng có nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban thần linh của Ngài vào trong thân thể đó, thì bấy giờ, loài người, nghĩa là linh hồn được tạo nên bởi hơi thở của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, được đặt vào trong thân thể đó mà muôn vật mới biết rằng, loài người đã hiện diện trong thân thể đó, vì ý nghĩa của chữ người trở nên một loài sanh linh - and man^{H120} became^{H1961} a living^{H2416} soul^{H5315}. Có nghĩa là loài người trở nên một linh hồn sống. Như vậy, tự thân thể xác thịt của loài người không có sự sống, vì sự sống của loài người chính là linh hồn của người đó. Nếu linh hồn rời khỏi thân thể mình, thì thân thể đó chết, như Lời Chúa đã chép: “Vả, xác chẳng có hồn thì chết, đức tin không có việc làm cũng chết như vậy.” (Gia-cơ 2:26).

Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên loài người (linh hồn) giống hệt như Ngài, vậy thì người tin Chúa phải hiểu như thế nào cho đúng về sự giống hệt như Đức Chúa Trời?

Giăng 1:1: Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.

Modem Greek Bible John 1:1: Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος.

Bản King James version chép: **In the beginning^{G746} was the Word^{G3056}, and the Word^{G3056} was with God^{G2316}, and the Word^{G3056} was God^{G2316}.**

Có nghĩa là: *Từ lúc ban đầu, (sự khởi đầu trước nhất trong thứ tự, mọi trật tự, mọi thứ bậc, mọi ngôi vị, mọi hàng ngũ, mọi giai cấp, mọi quyền lực, mọi thời đại, mọi nơi chốn hay địa vị, mọi quyền phép, mọi thế lực, mọi quyền thống trị, mọi nguyên lý, mọi nguyên tắc, mọi quy luật) đã có Lời (của Đức Chúa Trời) và Lời (của Đức Chúa Trời) đã ở cùng Đức Chúa Trời và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời.*

Bản dịch tiếng Việt đã bị đặt thêm chữ **ngôi** vào trong câu 1 này, là một chữ không có trong nguyên bản gốc của Kinh-Thánh tiếng Hy-lạp là Modem Greek Bible và như vậy, những người dịch đã vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì Lời Chúa đã chép rằng: “Nếu người lập cho Ta một bàn thờ bằng đá, chớ dùng đá chạm, vì nếu người dùng đồ để chạm thì sẽ làm đá đó ra ô ւế.” (Xuất Ê-díp-tô Ký 10:25)

Châm ngôn 30:5-6: Các Lời của Đức Chúa Trời đều đã thét luyện: Ngài là cái thuẫn đỡ cho người nường cậy nơi Ngài. Chớ thêm chi vào các Lời Ngài. E Ngài quả trách người, và người bị cầm nói dối chẳng.

Lời Chúa trong Kinh-Thánh đã tỏ cho chúng ta biết Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tạo nên loài người giống như Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh cũng cho chúng ta biết Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời, Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời và Lời Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Như vậy, Đức Chúa Jêsus Christ - Lời Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người và Ngài có quyền ban sự sống đời đời và sự sống lại cho loài người.

Giăng 1:1-4: Ban đầu có Lời (của Đức Chúa Trời), Lời (của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài (Lời Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus) ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài (Lời Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus) làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài (Lời Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus). Trong Ngài (Lời Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus) có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.

Giăng 10:25-30: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta đã bảo các người, mà các người không tin; những việc Ta nhân Danh Cha Ta mà làm đều làm chứng cho Ta. Nhưng các người không tin Ta, vì các người chẳng phải là chiên của Ta. Chiên Ta nghe tiếng Ta, Ta quen nó, và nó theo Ta. Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay Ta. Cha Ta là Đấng lớn hơn hết đã cho Ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha. Ta với Cha là một.

Giăng 11:25-26: Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin Ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin Ta thì không hề chết. Người tin điều đó chẳng?

Giăng 17:1-3: Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngược mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến.

Giăng 14:6-11: Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha. Ví bằng các người biết Ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bây giờ các người biết và đã thấy Ngài. Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, Ta ở cùng các người đã lâu thay, mà người chưa biết Ta! Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta.

Giăng 17:17-23: Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lẽ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lẽ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại

để cho họ cũng ở trong Chúng Ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như Chúng Ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con.

Cô-lô-se 1:1-20: Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng Ti-mô-thê là anh em, gửi cho các anh em chúng ta ở thành Cô-lô-se, là những người thánh và trung tín trong Đấng Christ: nguyên xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta! Trong khi chúng tôi cầu nguyện cho anh em không thôi, thì cảm tạ Đức Chúa Trời là Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. Vì chúng tôi đã nghe về đức tin của anh em nơi Đức Chúa Jêsus Christ và về sự yêu thương của anh em đối với mọi thánh đồ, vì cơ sự trông cậy để dành cho anh em ở trên trời là sự trước kia anh em đã nhờ đạo Tin Lành chân thật mà biết đến. Đạo Tin Lành đó ở giữa anh em cũng như ở trong cả thế gian; lại kết quả và tấn bộ cũng như trong anh em, từ ngày mà anh em đã nghe rao truyền ơn Đức Chúa Trời và đã học cho thật biết ơn đó, y như Ê-pháp-ra là bạn đồng sự thiết nghĩa với chúng tôi đã dạy anh em; người giúp đỡ chúng tôi như một kẻ giúp việc trung thành của Đấng Christ, và đã tỏ ra cho chúng tôi biết lòng yêu thương mà anh em cảm chịu bởi Đức Thánh Linh. Cho nên, chúng tôi cũng vậy, từ ngày nhận được tin đó, cứ cầu nguyện cho anh em không thôi, và xin Đức Chúa Trời ban cho anh em được đầy đủ sự hiểu biết về ý muốn của Ngài, với mọi thứ khôn ngoan và hiểu biết thuộc linh nữa, hầu cho anh em ăn ở cách xứng đáng với Chúa, đáng đẹp lòng Ngài mọi đường, nảy ra đủ các việc lành, càng thêm lên trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời, nhờ quyền phép vinh hiển Ngài, được có sức mạnh mọi bề, để nhẹn nhục vui vẻ mà chịu mọi sự. Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thấy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chúng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy đủ của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời.

Chúng ta đã có Lời Đức Chúa Trời, là nền tảng vững chắc về sự sống của loài người cũng như sự sống của muôn vật, hoặc vật thấy được, hay vật không thấy được, đều bởi Lời của Đức Chúa Trời mà được dựng nên và có, cùng với hết thấy mọi quyền lực, quyền thế, quyền cai trị hoặc trong thế gian hoặc trong thế giới thần linh, đều thuộc dưới quyền cai trị của Lời Đức Chúa Trời. Muôn vật sẽ được đứng vững nếu vâng phục quyền cai trị của Đức Chúa Trời, nghĩa là bất kỳ tạo vật nào quy phục sự chỉ định của Đức Chúa Trời, thì tạo vật đó sẽ được vững bền tùy theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời, hoặc trong cõi đời đời, hoặc theo thời gian mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho tạo vật đó được sống.

Bây giờ chúng ta hãy trở lại với mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với loài người tại nơi vườn Ê-đen mà Ngài đã tạo nên trên đất này.

Sáng thế ký 2:15-17: **Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trông và giữ vườn. Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.**

Chúng ta đã biết cả Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, là làm chứng về sự cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với loài người, bằng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh và chúng ta cũng biết rằng, trong sự khôn ngoan và sự mưu luận mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người và trong sự biết trước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cho phép mọi sự được xảy ra trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ. Vậy nên chúng ta phải nhận biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời theo Lẽ thật chứ không theo cách của văn tự.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên vườn Ê-đen trước khi Ngài tạo nên loài người và vườn Ê-đen đó là bóng về cái lòng của loài người, còn các loại cây được Đức Giê-Hô-Va trồng trong vườn Ê-đen đó là bóng về

Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Khi nói đến loài người là nói đến linh hồn, chứ không nói đến thân hình được Đức Giê-Hô-Va nắn nên bằng bụi đất. Linh hồn loài người có trách nhiệm duy trì sự sống cho chính mình, cả thuộc thể và thuộc linh.

Cây biết điều thiện và điều ác đó là bóng về Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, mà nền tảng của Luật pháp đó là mười điều răn của Đức Chúa Trời, đã ban cho loài người và loài người không được phép vi phạm.

Chữ ăn - eat^{H398} được chép trong Sáng thế ký 2 câu 16 và 17 đó là chữ אָכַל - 'akal, số 398 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, phá hủy, nhìn chòng chọc như nuốt lấy;**

Loài người (A-đam) đã vì không vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời mà sa vào sự chết đời đời và bởi tội lỗi của A-đam mà sự chết đã vào trong loài người hết thảy, nghĩa là (linh hồn) loài người ra từ A-đam phải ngồi ở trong bóng của sự chết, nghĩa là ở trong thân hình mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lấy bụi trên mặt đất để tạo nên cho loài người từ lúc ban đầu, mà mục đích duy nhất mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã nắn nên thân hình đó là để làm đồ dùng cho linh hồn loài người cai trị theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, nghĩa là sống theo mạng lệnh đã được phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời. Bởi tội lỗi của A-đam (người trước nhất được tạo nên trên đất này) mà thân hình bằng bụi đất đó bị sự rửa sả cai trị, còn linh hồn loài người phải sống trong thân hình đó trong sự thiếu mất sự vinh hiển, tức là thiếu mất sự sáng thật của Đức Chúa Trời, đồng nghĩa với việc loài người phải ngồi ở trong bóng của sự chết, nếu trong suốt thời gian linh hồn đó được sống trong thân thể đó mà không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình, thì khi thân thể xác thịt của người đó chết, thì linh hồn đó cũng hư mất đời đời.

A-đam đã không thi hành trách nhiệm của mình, là phải quản trị thân thể xác thịt mình sống theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, đó là khi A-đam nhìn thấy Ê-va (*là người hình bóng về thân thể xác thịt của loài người*) giơ tay lên hái của cây biết điều thiện và điều ác, nhưng A-đam (*linh hồn loài người*) đã không ngăn cản, không nhắc cho Ê-va biết mạng lệnh của Đức Chúa Trời là loài người không được phép ăn trái của cây đó. A-đam đã không hành động theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, nhưng người lại nhận lấy trái của cây mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn đó từ tay của Ê-va, mà ăn. Cả Ê-va và A-đam đều đã phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và linh hồn của hai người đều bị phán xét vào sự chết, còn thân thể xác thịt của họ cùng muôn vật sống trên đất này cùng với đất phải bị rửa sả, theo sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 3:9-19: Giê-hô-va Đức Chúa Trời kêu A-đam mà phán hỏi rằng: Người ở đâu? A-đam thưa rằng: Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, bèn sợ, bởi vì tôi lỏa lồ, nên đi ẩn mình. Đức Chúa Trời phán hỏi: Ai đã chỉ cho người biết rằng mình lỏa lồ? Người có ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn đó chăng? Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi trái cây đó và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán hỏi người nữ rằng: Người có làm điều chi vậy? Người nữ thưa rằng: Con rắn dỗ dành tôi và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rửa sả trong vòng các loài súc vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người. Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người. Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định đuổi loài người ra khỏi vườn Ê-đen của Ngài.

Sáng thế ký 3:23-24: Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn đuổi loài người ra khỏi vườn Ê-đen dựng cày cấy đất, là nơi có người ra. Vậy, Ngài đuổi loài người ra khỏi vườn, rồi đặt tại phía đông vườn Ê-đen các thần chê-ru-bin với gươm lưỡi chói lòa, để giữ con đường đi đến cây sự sống.

Tình trạng thuộc linh này của loài người vẫn còn hiện hữu cho đến khi tận thế, nhưng bất kỳ linh hồn nào đã nghe được tiếng của Đức Chúa Trời mà trở dậy, bắt thân thể xác thịt mình tiếp nhận và vâng giữ Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, là Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước nhất là ban cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai (khoảng năm 1445 B.C.), và tuân theo Luật pháp đó, thì linh hồn của người đó sẽ nhờ quyền phép của Lời mà Đức Chúa Trời đã phán và đã được

chép trong Kinh-Thánh, mà được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời.

2- Tiêu chuẩn mà mọi người tin Chúa phải đạt cho được xưng là dân thuộc về Đức Chúa Trời, đó là một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, mà sự cứu chuộc này không chỉ đơn thuần là cứu chuộc sự sống cho linh hồn, mà là sự phục hồi tiêu chuẩn một dân thánh, một nước thầy tế lễ. Vì theo tiêu chuẩn là dân thánh, là nước thầy tế lễ thì mọi người trong dòng dõi thánh này, trong nước thầy tế lễ này đều sẽ được ở trong Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời và chính sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ gìn giữ sự sống họ cho đến muôn đời.

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:1-6: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các ngươi đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các ngươi trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các ngươi đến cùng Ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các ngươi vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các ngươi sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các ngươi sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.**

Lê-vi ký 18:1-5: **Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Các ngươi chớ làm theo những điều người Ta làm hoặc tại xứ Ê-díp-tô, là nơi các ngươi đã kiêu ngạo, hoặc tại xứ Ca-na-an, là xứ Ta dẫn các ngươi đi đến: chớ đi theo thói tục họ. Các ngươi hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.**

Trong hết thấy các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-Hô-Va đều nhắc lại Danh Ngài là Đức Giê-Hô-Va, hoặc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của các ngươi. Điều đó có nghĩa là các mạng lệnh đó không bao giờ thay đổi, vì Danh Giê-hô-va có nghĩa là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu.

Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó mang ý nghĩa đời đời, vì hết thấy những người đã ra từ xứ Ê-díp-tô đó, cả với những người không phải là dân Y-sơ-ra-ên, nhưng đã cùng với dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô và chịu phép cắt bì như dân Y-sơ-ra-ên, thì sẽ được coi như là dân Y-sơ-ra-ên.

Hết thấy những người đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô (là bóng về việc mọi người nào sẽ tin đến danh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà ra khỏi thế gian này) đều chưa thật sự xứng đáng với danh Y-sơ-ra-ên. Vì danh Y-sơ-ra-ên đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Gia-cốp, khi người đã thắng được những sự thử thách trong cuộc sống của xác thịt mình, khi người đến với La-ban và giúp công việc cho La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh-Linh và nhờ những sự ban cho của La-ban mà Gia-cốp có được hai người vợ là Lê-a và Ra-chên, cùng với hai người hầu gái của La-ban, là Xinh-ba và Bi-la và qua bốn người vợ đó mà Gia-cốp có được mười hai con trai và một con gái. Trên đường trở về nhà cha, là Y-sác, là người hình bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ, (và cũng là bóng về thời gian người tin Chúa noi theo Đức Thánh-Linh để được sự sống lại và được đón về thiên đàng với Đức Chúa Jê-sus Christ), Gia-cốp đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban cho một tên mới, là Y-sơ-ra-ên.

Cuộc đời của Gia-cốp là bóng về chặng đường mà mọi người nào tin đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ phải trải qua những sự thử thách như Gia-cốp đã trải qua. Nếu linh hồn người tin Chúa nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh mà được sự sống lại, thì linh hồn người sẽ nhờ những sự ban cho của Đức Thánh-Linh (mà sự Gia-cốp nhận được từ La-ban là Lê-a, Ra-chên, Xinh-ba và Bi-la mà được phục hồi những sự thuộc về sự sống của người bề trong mình, mà những người con của Gia-cốp đó là bóng) thì linh hồn người ấy sẽ được Đức Chúa Jê-sus Christ ban cho một tên mới, như Lời Chúa đã chép trong Khải huyền 2:17: **Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh: Kẻ nào thắng, Ta sẽ ban cho ma-na đang giấu kín; và Ta sẽ cho nó hòn sỏi trắng, trên đó có viết một tên mới, ngoài kẻ nhận lấy không ai biết đến.**

Y-sơ-ra-ên - Israel^{H3478} là chữ יִשְׂרָאֵל - Yisra'el, số 3478 ra từ chữ סָרַח - sarah, số 8280 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Đức Chúa Trời thắng; người sẽ cai trị như Đức Chúa Trời, người có sức mạnh, người có quyền phép của con vua;**

Y-sơ-ra-ên là bóng về một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, mà Vua của Nước thầy tế lễ đó chính là

Đức Chúa Jêsus Christ, Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời Chí Cao.

Theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời về một kỳ, tuyển dân của Đức Chúa Trời sẽ thờ phượng và hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật, chứ không theo cách cũ mà dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt đã thờ phượng và hầu việc Đức Chúa Trời. Thời kỳ đó được gọi là kỳ hoán cải, hay có thể nói là một thời kỳ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ khiến cho linh hồn của những người nào được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, sẽ nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh và nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh mà linh hồn của những người đó sẽ được thấy Nước Đức Chúa Trời và sẽ được vào trong Nước Đức Chúa Trời. Những người đó sẽ nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh mà hiểu được những sự lạ lùng, tức là những sự mâu nhiệm, là sự vinh hiển của Lời Đức Chúa Trời.

Giăng 4:23-24: Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy.

Hê-bơ-rơ 9:1-10: Ước trước (*first covenant - giao-ước trước*) cũng có những luật về việc thờ phượng và một nơi thánh dưới đất. Và, một đền tạm đã dựng lên: phần thứ nhất gọi là nơi thánh, có chân đèn, bàn và bánh bày ra; rồi đến phía trong màn thứ hai, tức là phần gọi là nơi rất thánh, có lư hương bằng vàng và hòm giao ước, toàn bọc bằng vàng. Trong hòm có một cái bình bằng vàng đựng đầy ma-na, cây gậy trở hoa của A-rôn, và hai bảng giao ước; phía trên có hai ché-ru-bin vinh hiển, bóng nó che phủ nơi chuộc tội. Nhưng đây không phải dịp kể các điều đó cho rõ ràng. Các vật đã sắp đặt như vậy, hằng ngày những thầy tế lễ vào phần thứ nhất trong đền tạm, dâng làm trọn việc tế lễ; nhưng, phần thứ hai, thì mỗi năm một lần chỉ một mình thầy tế lễ thượng phẩm vào, chẳng bao giờ mà không đem huyết dâng vì chính mình và vì sự lầm lỗi dân chúng. Đức Thánh Linh lấy đó chỉ ra rằng hễ đền tạm thứ nhất đang còn, thì đường vào nơi rất thánh chưa mở. Ấy là một hình bóng chỉ về đời bây giờ, để tỏ rằng các lễ vật và hy sinh dâng đó, không có thể làm cho kẻ thờ phượng được vẹn lành về lương tâm. Đó chẳng qua là mạng lệnh của xác thịt, cũng như các lễ ăn, uống, rửa sạch, chỉ lập cho đến kỳ hoán cải vậy.

Đền tạm thứ nhất đó là bóng về Luật pháp văn tự được thiết lập cho dân Y-sơ-ra-ên thuộc thể và Luật pháp văn tự phải được thi hành để trừng phạt tội lỗi phạm trong xác thịt của người ta. Đường vào nơi rất thánh chưa mở đó là nói về Luật pháp của Thánh-Linh sự sống chưa được ban cho loài người, vì giá cứu chuộc chưa hoàn thành. Giá cứu chuộc đó là sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ - Chiên con của Đức Chúa Trời, đổ huyết ra trên thập tự giá làm giá cứu chuộc nhiều người.

Ma-thi-ơ 27:26-53: Phi-lát bèn tha tên Ba-ra-ba cho chúng; và khiến đánh đòn Đức Chúa Jêsus, đoạn giao Ngài ra để đóng đinh trên cây thập tự. Lính của quan tổng đốc bèn đem Đức Chúa Jêsus vào công đường, và nhóm cả cơ binh vây lấy Ngài. Họ cởi áo Ngài ra, lấy áo điều (*màu tím*) mà khoác cho Ngài. Đoạn, họ đương một cái mào gai mà đội trên đầu, và để một cây sậy trong tay hữu Ngài; rồi quỳ xuống trước mặt Ngài mà nhạo báng rằng: Lạy Vua của dân Giu-đa. Họ nhổ trên Ngài, và lấy cây sậy đánh đầu Ngài. Khi đã nhạo báng Ngài rồi, thì họ cởi áo điều ra mà mặc áo của Ngài lại, rồi đem Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự. Khi họ đi ra, gặp một người ở thành Sy-ren tên là Si-môn; thì bắt người vác cây thập tự của Đức Chúa Jêsus. Đã đi tới một chỗ gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ cái Sọ, họ cho Ngài uống rượu trộn với mật đắng; song Ngài nếm, thì không chịu uống. Họ đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự rồi, thì bắt thăm mà chia nhau áo xống của Ngài. Rồi họ ngồi đó mà canh giữ Ngài. Phía trên đầu Ngài họ để cái bảng đề chữ chỉ về án Ngài, rằng: Người Này Là Jêsus, Vua Dân Giu-đa. Cũng lúc đó, họ đóng đinh hai tên trộm cướp với Ngài, một tên ở cây thập tự bên hữu, một tên ở cây thập tự bên tả. Những kẻ đi ngang qua đó chê cười Ngài, lắc đầu, mà nói rằng: Người là kẻ phá đền thờ và dựng lại trong ba ngày, hãy cứu lấy mình đi! Nếu người là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi cây thập tự! Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo và các trưởng lão cũng nhạo Ngài rằng: Nó đã cứu kẻ khác mà cứu mình không được. Nếu phải Vua dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy xuống khỏi cây thập tự đi, thì chúng ta mới tin. Nó nhờ cậy Đức Chúa Trời; nếu Đức Chúa Trời yêu nó thì bây giờ Ngài phải giải cứu cho, vì nó đã nói rằng: Ta là Con Đức Chúa Trời. Hai tên trộm cướp bị đóng đinh trên cây thập tự với Ngài cũng nhiech móc Ngài như vậy. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Ước chừng giờ thứ chín, Đức Chúa Jêsus kêu tiếng lớn lên rằng: Ê-li, Ê-li, lam-ma sa-bách-ta-ni? nghĩa là: Đức Chúa Trời ơi! Đức Chúa Trời ơi! sao Ngài lìa bỏ tôi? Có mấy người đứng đó, nghe kêu, thì nói rằng: Nó kêu Ê-li. Liền

có một người trong bọn họ chạy lấy một miếng bông đá, và thấm đầy dấm, để trên đầu cây sậy mà đưa cho Ngài uống. Nhưng kẻ khác thì lại nói rằng: Hãy để vậy, coi thử có Ê-li đến giải cứu nó chẳng. Đức Chúa Jê-sus lại kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi trút linh hồn. Và này, cái màn trong đền thờ, bị xé ra làm hai từ trên chí dưới, đất thì rung động, đá lớn bể ra, mồ mả mở ra, và nhiều thầy của các thánh qua đời được sống lại. Sau khi Đức Chúa Jê-sus đã sống lại, các thánh đó ra khỏi mồ mả, đi vào thành thánh, và hiện ra cho nhiều người thấy.

Cái màn trong đền thờ bị xé ra là hai từ trên chí dưới đó là bóng về đường vào nơi chí thánh đã được mở khi giá cứu chuộc sự sống loài người đã được hoàn thành bởi sự chết của Đức Chúa Jê-sus Christ. **Đá lớn bể ra** là bóng về Luật pháp văn tự, được gọi là **Đá góc quý báu**, là **Nền bền vững** đã được phép tỏ ra những sự mâu nhiệm được giấu kín ở bên trong.

Sau khi Đức Chúa Jê-sus Christ phục sinh và trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, đến ngày lễ ngũ tuần A.D. 32, Đức Thánh-Linh là Thần Lẽ thật đã được ban xuống theo như Lời Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa, bấy giờ, Đức Thánh-Linh bắt đầu dắt dẫn những người thuộc về Ngài vào trong các Lẽ thật, như Đức Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài trước khi Ngài chịu thập tự giá: **“Ta còn có nhiều chuyện nói với các người nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các người. Lúc nào Thần lẽ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người vậy.”** (Giăng 16:12-15)

Bắt đầu từ khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ được thành lập bởi Đức Thánh-Linh, thì thời kỳ hoán cải bắt đầu được ứng nghiệm.

Chữ kỳ - **the time**^{G2540} chép trong Hê-bơ-rơ 9 câu 10, đó là chữ **καιρός** - **kairos**, số 2540 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **một thời gian đã đặt để từ trước;**

Chữ hoán cải - **reformation**^{G1357} đã chép trong Hê-bơ-rơ 9 câu 10, đó là chữ **διόρθωσις** - **diorthosis**, số 1357 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **làm cho duỗi thẳng ra hoàn toàn, sắp xếp lại cho ngăn nắp, sự sửa chữa lại đúng với nguyên bản, sự chỉnh lý cho chính xác, sự tổ chức lại theo đúng ý muốn ban đầu;**

Sự **hoán cải** này được cai trị bởi Đức Thánh-Linh, chứ không phải bởi trí khôn của loài người xác thịt, nghĩa là thông qua những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, mà những người được chọn là môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ nhờ quyền phép của Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được phục hồi các chức năng thuộc linh, mà danh của mười hai con trai và một con gái của Y-sơ-ra-ên đó là bóng về tên gọi của mỗi chức năng theo ý nghĩa của Lẽ thật, chứ không theo ý nghĩa của văn tự.

Trong các bài trước chúng ta đã học các Lẽ thật về đức tin, chúng ta đã biết danh Y-sơ-ra-ên là nói về một dân tộc thánh, là dân Y-sơ-ra-ên thật, nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật mà được phục hồi hoàn toàn các chức năng thuộc linh của một **người thuộc về trời** (1 Cô-rinh-tô 15:48-49) mà hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật, mà A-rôn là bóng về dân thánh này, vì danh của A-rôn có nghĩa là **“người mang ánh sáng”**, là tiêu chuẩn linh hồn người tin Chúa phải đạt, như Lời Đức Chúa Jê-sus đã phán với hết thầy những người sẽ tin đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ, là **“sự sáng của thế gian”** (Ma-thi-ơ 5:14a).

Có thể ví A-rôn là cái đầu của một thân thể, mà mười hai danh xưng của mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên (chữ **chi phái** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là **nhánh cây**) đó là các chi thể, như mắt để nhìn, tai để nghe, miệng để nói, cùng các cơ phận **suy nghĩ, biện luận, tranh luận, xét đoán, đức tin...** đều thuộc về thân thể này.

Trong một thân thể sống, ngay cả khi cái đầu của thân thể ngủ, thì các phần thuộc về người bề trong vẫn hoạt động duy trì sự sống và sẵn sàng hành động tùy theo sự quyết định của cái đầu. Các phần thuộc về người bề trong đó có được mạnh khỏe để luôn sẵn sàng giúp ích cho cái đầu hay không, là hoàn toàn tùy thuộc vào quyết định của cái đầu. Nếu cái đầu chỉ ngủ mà không hành động, không học hỏi, không ao ước, không muốn làm việc, thì các phần thuộc về người bề trong sẽ yếu đuối, nghèo ngặt, túng thiếu, đui mù và loã lồ trước các tiêu chuẩn của Nước Đức Chúa Trời và đó là lý do mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Môi-se để cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên phải tỉnh thức cẩn thận lo giữ linh hồn mình trước những sự hay chết của xác thịt mình.

Như ở phần trước chúng ta đã đề cập đến **bộ phận nào trong thân thể loài người chịu trách nhiệm bảo vệ hết thảy các bộ phận trong các hệ thống mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên cho loài người?**

Câu trả lời đó là *chính linh hồn loài người, mà A-rôn là bóng, phải chịu trách nhiệm* theo như Lời Chúa đã phán với A-rôn và được chép trong Kinh-Thánh.

Dân số ký 18:1-5: Đức Giê-hô-va bèn phán cùng A-rôn rằng: Người, các con trai người, và tông tộc người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong nơi thánh; còn người và các con trai người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong chức tế lễ. Cũng hãy biểu đến gần người các anh em mình, là chi phái Lê-vi, tức tông tộc người, đặng các người đó hiệp với người và hầu việc người; nhưng người và các con trai người phải ở trước Trại bằng chứng. Các người đó sẽ gìn giữ điều chi người truyền dạy, và điều nào thuộc về cả Trại; chỉ không nên lại gần những vật thánh, cũng đừng lại gần bàn thờ, e khi chúng nó phải chết, và các người cũng chết luôn chăng. Vậy, các người đó sẽ hiệp với người coi sóc điều chi thuộc về hội mạc, và giữ công việc của Trại; một người ngoại nào chẳng nên đến gần các người. Các người phải coi sóc điều chi thuộc về nơi thánh và bàn thờ để đừng có sự thanh nộ cùng dân Y-sơ-ra-ên nữa.

Như vậy, A-rôn (là bóng về linh hồn, hay còn được gọi là tâm linh) phải chịu trách nhiệm cho sự sống của toàn thể Y-sơ-ra-ên và để bảo vệ và duy trì sự sống cho cả Y-sơ-ra-ên thì thầy tế lễ A-rôn phải lo giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho toàn bộ dân Y-sơ-ra-ên, vì nếu Luật pháp của Đức Chúa Trời không được tôn cao, không được rao giảng ra cách trọn vẹn, thì dân sự sẽ không biết Luật pháp của Đức Chúa Trời mình và người ta sẽ phạm tội. Nếu dân sự phạm tội, thì cơn thanh nộ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ nổi lên nghịch lại những người phạm tội đó và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đòi huyết của thầy tế lễ đó.

Ê-xê-chi-ên 3:17-21: Hỡi con người, Ta đã lập người lên đặng canh giữ nhà Y-sơ-ra-ên; khá nghe Lời từ miệng Ta, và thay Ta răn bảo chúng nó. Khi Ta nói với kẻ dữ rằng: Mà chắc sẽ chết! Nếu người không răn bảo nó, không nói với nó đặng khuyên nó từ bỏ đường xấu để cứu mạng mình, thì người dữ đó sẽ chết trong tội lỗi nó; nhưng Ta sẽ đòi huyết nó nơi tay người. Trái lại, nếu người răn bảo kẻ dữ, mà nó không từ bỏ sự dữ cùng đường xấu mình, thì nó sẽ chết trong tội lỗi nó; còn người, thì giải cứu được linh hồn mình. Cũng một lẽ ấy, nếu người công bình bỏ sự công bình mà phạm tội, và Ta đặt sự ngăn trở trước mặt nó, thì nó sẽ chết. Thế thì, vì người không răn bảo người ấy, nên nó sẽ chết trong tội lỗi nó, và không còn được ghi nhớ những việc công bình nó đã làm; nhưng Ta sẽ đòi huyết nó nơi tay người. Trái lại, nếu người răn bảo người công bình, khiến đừng phạm tội, mà thật ra nó không phạm tội, thì chắc nó sẽ sống, vì đã nghe lời răn bảo; còn người, thì giải cứu được linh hồn mình.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng thiết lập chức vụ giúp đỡ cho thầy tế lễ A-rôn, cũng như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên và thiết lập các chức năng cho các chi thể trong thân thể xác thịt của loài người vậy.

Dân số ký 18:6-7: Còn Ta đây, trong dân Y-sơ-ra-ên Ta đã chọn lấy anh em các người, là những người Lê-vi, mà ban cho các người, vì đã dâng cho Đức Giê-hô-va rồi, đặng làm công việc của hội mạc. Nhưng người và các con trai người phải kỹ lưỡng lo cho xong chức tế lễ, quản trị các điều chi thuộc về bàn thờ, và vật chi ở phía trong màn; các người phải làm việc mình tại đó. Chức tế lễ của các người là một việc Ta phong cho như một của ban: người ngoại nào đến gần sẽ bị xử tử.

Chúng ta đã biết chức vụ của người Lê-vi là bóng về chức năng đức tin của loài người và như vậy, đức tin đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định chức vụ quản lý hết thảy mọi sự mà các chức năng khác nhận biết được vào chuyển giao cho đức tin lưu giữ và đức tin sẽ luôn thường trực bên cạnh để giúp đỡ linh hồn, tùy theo yêu cầu và quyết định của linh hồn, chứ đức tin không được phép cai trị thân thể xác thịt.

Tại đây chúng ta cần điểm lại mười một chức năng còn lại (ngoài chức năng *đức tin - Lê-vi*) của người bề trong, theo thứ tự được sanh ra, mà tên gọi của các con trai của Gia-cốp (Y-sơ-ra-ên) là bóng.

1- **Ru-bên:** *sự nhìn thấy, sự trông thấy, sự quan sát được, sự thanh tra, sự kiểm tra, sự xem xét, sự nhận thức được, sự hiểu được, sự lĩnh hội được, sự cân nhắc, sự suy nghĩ;*

2- **Si-mê-ôn:** *sự nghe, sự lắng nghe, có khả năng nghe, quyền được nghe, sự hiểu biết ngôn ngữ, sự nắm được ý qua sự nghe, sự vâng lời, sự quan tâm tới, sự ứng thuận, sự lĩnh hội được bằng trí óc, sự chấp nhận;*

4- **Giu-đa:** *sự ngợi khen, sự tán dương, sự tạ ơn, để quăng, để ném, để bắn tên, để xưng ra;*

5- **Đan:** *quan toà, thẩm phán, người phân xử, trọng tài, tranh luận, đấu tranh, sự bào chữa, biện hộ, sự thực thi luật pháp;*

6- **Nép-ta-li:** *Sự chiến đấu chống lại, cuộc đấu tranh, cuộc vật lộn, sự chống lại, sự cố gắng, sự bày tỏ ra những sự mình không thích;*

7- **Gát:** *một đạo quân lớn, sự tấn công, sự chiến thắng; sự thịnh vượng, sự giàu có;*

8- **A-se**: *sự vui mừng, sự sung sướng, sự hạnh phúc, sự ngay thẳng, sự bước đi trong sự chân thật, sự tiến thẳng lên phía trước, sự làm cho phát triển, sự tiến hành, sự lãnh đạo, sự chỉ dẫn, được chúc phước;*

9- **Y-sa-ca**: *Được chuyển lên cao hơn; Ngài sẽ đền bù cho; Ngài sẽ xóa nợ cho; Nâng cao lên, Ngài sẽ tha thứ cho qua sự cầu nguyện, cầu thay;*

10- **Sa-bu-lôn**: *sự tôn trọng, sự phấn khởi, sự hào hứng, sự nhận biết chân giá trị của tâm linh*

11- **Giô-sép**: *Đức Giê-Hô-Va gia thêm cho, Đức Giê-Hô-Va làm cho được lớn thêm, Đức Giê-Hô-Va sẽ làm cho thêm nữa, Đức Giê-Hô-Va sẽ làm như vậy nữa;*

12- **Bên-gia-min**: *con trai của cánh tay hữu;*

Chúng ta có thể thấy mười hai chức năng thuộc về người bề trong, hay còn được gọi là người thuộc về trời, sau khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen, thì hết thấy các chức năng này đều thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và như vậy, các chức năng đó giống như mười hai văn phòng không có người hoạt động vậy, linh hồn người đó có tiếng là sống, nhưng mà là chết. (Khải huyền 3:1).

Theo thứ tự các con trai của Gia-cốp được sanh ra và cũng là thứ tự về sự phục hồi của thuộc linh, thì các con trai đầu tiên của Gia-cốp được sanh ra là qua Lê-a, con gái lớn của La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh-Linh và như vậy, con gái lớn của La-ban là Lê-a, là bóng về Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật.

Lê-a là **con lớn** của La-ban, mà ý nghĩa của chữ **con lớn** - **the elder**^{H1419} chép trong Sáng thế ký 29 câu 16, đó là chữ גַּדְלוֹ - **gadol**, số 1419 ra từ chữ גָּדַל - **gadal**, số 1431 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *rất lớn, vĩ đại, rộng rãi, đầy đủ chi tiết, tầm cỡ lớn cả về số lượng và tầm quan trọng, sự phát triển, sự cao quý, quyền thế, quyền lực, sự xuất sắc, sự lỗi lạc, sự đặc biệt; khiến cho được trở nên rất quan trọng, khiến cho được thăng chức, khiến cho được đề bạt, khiến cho được trở nên rất mạnh, khiến cho được quyền thế lớn; khiến cho được ngợi khen, khiến cho làm được những việc lớn; khiến cho được nuôi dưỡng, khiến cho được phát triển, khiến sanh ra bông trái;*

Tại điểm này chúng ta hãy chú ý đến ý nghĩa của sự kế tự Đức Chúa Trời, đó là **Lời Đức Chúa Trời**, chứ không tập trung vào tên gọi của **Lê-a**, cũng như khi chúng ta nói đến các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, là *những sự được chép trong Kinh-Thánh*, chứ không phải tập trung vào hai chữ **Kinh-Thánh**. Cũng như khi người ta ăn cơm, thì người ta sẽ tập trung vào **cơm** chứ không tập trung vào **cái bát đựng cơm** vậy.

Gia-cốp đã từng thắc mắc về việc tại sao La-ban lại gả Lê-a thay vì gả Ra-chên cho mình, ấy là cách loài người xác thịt hay để ý đến về bên ngoài, nhưng Đức Chúa Trời lại chú ý bề trong, nên La-ban đã giải thích cho Gia-cốp biết: **“Phong tục ở đây chẳng phải được gả em út trước, rồi chị cả sau.”** (Sáng thế ký 29:26)

Trong nguyên bản Kinh-Thánh không có chữ **phong tục**, nhưng chép là: **Tại xứ này không có chuyện gả đứa nhỏ trước khi đã gả con đầu lòng - It must not be so done in our country, to give the younger before the firstborn.** (Theo Bản King James version).

Con đầu lòng của La-ban đó là Lê-a, mà La-ban là bóng về Đức Thánh-Linh và Lê-a là bóng về Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì Đức Thánh-Linh là Thần Linh, không có một tạo vật nào có thể thấy được Ngài và cũng không có một tạo vật nào được nghe tiếng của Đức Thánh-Linh (còn được gọi là Thần của Đức Giê-Hô-Va) *khi Ngài phán Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật*, cho đến khi Đức Giê-Hô-Va cho phép các thiên sứ của Ngài, hoặc qua các tiên tri của Đức Giê-Hô-Va nói lại cho loài người, thì người ta mới biết là các tạo vật đó đã được tạo nên bởi Lời của Đức Chúa Trời.

Vì thế cho nên, khi người ta nghe nói về Lẽ thật, thì phần nhiều người lấy làm khó chịu, thậm chí không dám tin đó là có thật, vì những sự đó đã không được chép thành văn tự và đó là lý do Gia-cốp không chọn Lê-a mà chọn Ra-chên, vì Lời Chúa chép Ra-chên là hình dung đẹp đẽ về mặt **tốt tươi** - **well**^{H3303} **favoured**^{H4758} chép trong Sáng thế ký 29 câu 17 trên, đó là chữ יָפֵה - **yapheh**, số 3303 và chữ מְרֵאָה - **mar'eh**, số 4758 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự tỏ ra, sự hiện diện, vẻ mặt, sự kiểm tra, sự thanh tra, sự quan sát, sự nhận thức, sự lĩnh hội, sự trông thấy, sự cảm thấy, sự hiểu được, sự cân nhắc, sự xem xét, sự lưu ý đến, sự cung cấp cho, sự chuẩn bị cho, sự dự bị cho;*

Trong khi đó, Lời Chúa chép về Lê-a: **mắt Lê-a yếu** - **tender**^{H7390} **eyed**, có nghĩa là: *mềm mại, êm dịu, thanh nhã, thanh tú, dịu dàng, hoà nhã;*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng mưu luận, đã giấu sự vinh hiển của Ngài trong ý nghĩa gốc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ (là ngôn ngữ thuộc về thiên đàng) nên người xác thịt không thể thấy được những sự mầu nhiệm

của Nước Đức Chúa Trời. Loài người xác thịt khi nhìn vào Kinh-Thánh thì người ta có thể hiểu được theo văn tự và người ta dễ chấp nhận được theo cách hiểu của tâm trí xác thịt mình và đó là điều mà Gia-cốp đã chấp nhận Ra-chên, là bóng về loài người xác thịt dễ dàng chấp nhận cuốn Kinh-Thánh được chép thành văn tự, nhưng ít người để ý đến Lẽ thật, là những sự không được chép thành văn tự và cũng bởi sự kiêu ngạo của xác thịt, mà người ta sẵn sàng chê bai những sự thuộc về Lẽ thật, khi Lẽ thật được tỏ ra bởi môi miệng của những người không phải là sang trọng, không có quyền thế, không có danh vọng trong xã hội.

Chúng ta đang nói về giá trị quan trọng của việc linh hồn người tin Chúa phải chịu trách nhiệm về sự sống của mình thông qua việc tìm kiếm của báu Nước Thiên đàng, là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, chứ không phải là các lời thuộc về văn tự, mà khi người ta đọc đến có thể hiểu được, nhưng những sự đó lại không thể ban sự sống lại, không thể duy trì sự sống cho các chức năng thuộc về linh hồn loài người.

Khi người ta bỏ tiền ra mua thực phẩm để nuôi sống thân thể mình, nếu người ta không bị hạn chế bởi tiền bạc, thì người ta sẽ chọn mua loại thực phẩm có giá trị dinh dưỡng và có tác dụng trực tiếp tới sức lực của thân thể mình, hoặc liên quan đến sự phục hồi các chức năng của thân thể như mắt, não, gan, tim, phổi, thận, dạ dày, xương khớp, cơ bắp... chứ người ta không chọn cái gì được coi là thực phẩm (đồ ăn) mà mua.

Cũng vậy, người tin Chúa phải nhận biết ý nghĩa mà Đức Chúa Jê-sus đã phán về việc người tin Chúa **phải trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa**. Điều đó có nghĩa là linh hồn của người tin Chúa phải tìm kiếm, phải chọn lọc trong sự hiểu biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời liên quan đến sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình, chứ không phải là làm thủ tục tôn giáo, là trung tín nhóm lại thờ phượng Chúa theo thủ tục của xác thịt, trong khi linh hồn mình vẫn còn bị **khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, túng thiếu, đui mù và loã lồ** (Khải huyền 3:17).

Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với Ni-cô-đem, một giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên tại thành Giê-ru-sa-lem rằng: **“Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy. Ni-cô-đem lại nói: Điều đó làm thế nào được?”** (Giăng 3:3-9)

Lời Đức Chúa Jê-sus đã phán đó là nói về Lẽ thật (mà Lê-a, con gái lớn của La-ban là bóng).

Lê-a - Leah^{H3812}, đó là chữ **לֵאָה** - **Le'ah**, số 3812 ra từ chữ **אָה** - **la'ah**, số 3811 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **làm cho mệt mỏi, làm cho chán ngắt, làm cho thiếu kiên nhẫn, làm cho sốt ruột, làm cho đau lòng, làm cho buồn chán, làm cho không ưa thích;**

Người ta sẽ không thể dùng sự nỗ lực của xác thịt mình mà tìm được Lẽ thật trong các lời văn tự của Kinh-Thánh. **Vậy thì làm thế nào để linh hồn người tin Chúa được biết Lẽ thật, để nhờ quyền phép của Lẽ thật mà khiến cho linh hồn mình được sự sống lại (sanh lại, tái sanh)?**

Đức Chúa Jê-sus đã phán về sự người ta trả giá để được biết Lẽ thật, được gọi là của báu Nước Thiên đàng.

Ma-thi-ơ 13:44-46: **Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán hết gia tài mình, mua đám ruộng đó. Nước thiên đàng lại giống như một người lái buôn kiếm ngọc châu tốt, khi đã tìm được một hạt châu quý giá, thì đi bán hết gia tài mình mà mua hạt châu đó.**

Nước Thiên đàng (Nước Đức Chúa Trời) là **nền tảng của quyền phép, là sự cai trị, là sự thuộc về Lời hằng sống của Đức Chúa Trời**. Những người sống theo xác thịt thì không thể được hưởng Nước Thiên đàng, vì Đức Chúa Jê-sus Christ chỉ ban nước - kingdom này cho những người nào thuộc về Ngài, như Chúa Jê-sus đã phán:

Lu-ca 22:28-30: **Còn như các người, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách Ta, nên Ta ban nước cho các người, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước Ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.**

Bản King James version chép: ²⁸Ye are they which have continued ^{G1265} with me in my temptations ^{G3986}. ²⁹And I appoint ^{G1303} unto you a kingdom ^{G932}, as my Father ^{G3962} hath appointed ^{G1303} unto me; ³⁰That ye may eat ^{G2068} and drink ^{G4095} at ^{G1909} my table ^{G5132} in my kingdom ^{G932}, and sit ^{G2523} on ^{G1909} thrones ^{G2362} judging ^{G2919} the

twelve^{G1427} tribes^{G5443} of Israel^{G2474}.

Chữ nước - kingdom^{G932} chép trong câu 29 & 30 trên, đó là chữ βασιλεία - basileia, số 932 ra từ chữ βασιλεύς - basileus, số 935 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *Nền tảng của quyền phép, sự cai trị, địa vị nhà vua, hoàng tộc của vua;*

Chữ cai trị - judging^{G2919} chép trong câu 30 trên, đó là chữ κρίνω - krino, số 2919 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự phân biệt được, sự nhận biết được, sự giải quyết, sự phân xử, sự quyết định, sự lựa chọn, sự kết luận, sự dàn xếp, sự thu xếp, sự ra sắc lệnh, sự xác định, sự xét xử, sự phán xét, sự thẩm vấn;*

Chữ chi phái - tribes^{G5443} chép trong câu 30 trên, đó là chữ φυλή - phule, số 5443 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *nhánh, cành, một phần, một cơ quan, một bộ phận trong một thân thể, loài, giống;*

Chữ Y-sơ-ra-ên - Israel^{G2474} chép trong câu 30 trên, đó là chữ Ἰσραήλ - Israel, số 2474 của tiếng Hy-lạp, ra từ gốc là chữ יִסְרָאֵל - Yisra'el, số 3478 ra từ chữ סָרַח - sarah, số 8280 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là:

Đức Chúa Trời thắng; người sẽ cai trị như Đức Chúa Trời, người có sức mạnh, có quyền phép của con vua;

Chúa Jêsus đã phán về Lẽ thật, là khi linh hồn của những người là môn đồ của Ngài đã bền lòng theo Ngài trong mọi sự thử thách, thì Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ cho họ được vào trong Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là Đức Thánh-Linh sẽ mở mắt, mở tai và mở trí cho họ được thấy, được nghe, được hiểu ý nghĩa mầu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời, là được biết nền tảng của quyền phép, hiểu được quyền cai trị những sự thuộc về sự sống thuộc linh liên quan đến sự sống thuộc thể của loài người, cũng như quyền phép cai trị, bắt ma quỷ phải phục. Khi nói đến nền tảng là nói về gốc của quyền phép siêu nhiên, mà nền của quyền phép đó là Lời hằng sống và nền bền vững của Đức Chúa Trời, còn được gọi là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Chúng ta phải hiểu rằng, trên thiên đàng chỉ có một thứ dân, là dân thuộc về Đức Chúa Trời, chứ không còn mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên như ở trên đất này, nhưng danh của mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên vẫn còn đến muôn đời, ấy không phải là sự kỷ niệm, mà là uy quyền của mỗi một danh của một chi phái đó là bóng về một bộ phận trong một thân thể trọn vẹn có chức năng riêng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên và có cho dân của Đức Chúa Trời, mà dân đó là công việc của Đức Chúa Trời.

Việc cai trị mà Đức Chúa Jêsus đã phán cho các môn đồ của Ngài sẽ được hưởng quyền đó, chính là khả năng hiểu biết, thông biết, phân tích, phân biệt ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, để thi hành chức vụ trong sự cai trị của Nước Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể hiểu khả năng này như trình độ của một tổng công trình sư vậy, thông biết tất cả mọi sự thuộc về cấu trúc của công trình, từ cách nhận biết các bản vẽ kỹ thuật, cùng các ký hiệu, dấu hiệu thuộc về kỹ thuật.. Là những sự chỉ có các kỹ sư thiết kế mới biết mà thôi vậy.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, mọi sự được chép trong Kinh-Thánh, nói theo cách kỹ thuật số của thời kỳ sau rốt này, thì Lời của Đức Chúa Trời đã được mã hoá, mà quyền lực của ma quỷ không thể hiểu được, vì ma quỷ không thể biết được Lẽ thật (cho đến khi các Lẽ thật đó đã được công bố ra). Điều đó có nghĩa là, không có một sự nỗ lực nào của xác thịt mà người ta có thể nhờ đó mà hưởng được Nước Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời đã sẵn sàng cho Ngài một dân, là những người đã được chọn từ trước khi sáng thế, để khi những kỳ đã định đến mà những người được chọn đó được gọi vào chức vụ và Đức Thánh-Linh sẽ dùng những người đã được chọn đó để chăm sóc bầy chiên của đồng cỏ Ngài.

Chữ vào trong Nước của Đức Chúa Jêsus Christ đã phán đây không phải là sự người ta được ngồi vào địa vị lãnh đạo của chính phủ như loài người thế gian này, mà là linh hồn đã được tái sinh của những người đạt được tiêu chuẩn dòng dõi thánh, một nước thật tế lễ, mà mắt của họ được thấy, tai của họ nghe được tiếng của Đức Thánh-Linh, môi miệng của họ được giải phóng khỏi sự rửa sả và có thể nói tiếng lạ, nói lời tri thức, nói tiên tri và công bố những sự mà tâm trí của những người tin Chúa chưa được tái sinh sẽ lấy những sự đó là lạ lùng, khó hiểu. Trong quyền phép của Đức Thánh-Linh mà những người đó sẽ nhận biết được những sự đang xảy ra đó là thuộc về Nước Đức Chúa Trời hay là thuộc về thế gian, hoặc là thuộc về quyền lực của ma quỷ, là những sự mà những người tin Chúa chưa được tái sinh linh hồn mình không thể nhận biết được. Những người đó được chọn đó sẽ nghe được tiếng của Đức Thánh-Linh trong khi họ suy gẫm Lời Chúa, trong khi họ đang nói, trong khi họ đang giảng, trong khi họ đang làm công việc... mà không hề bị ngoại cảnh ngăn trở.

Ê-phê-sô 1:17-23: **Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn**

dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngôi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

1 Cô-rinh-tô 2:1-16: Hỡi anh em, về phần tôi, khi tôi đến cùng anh em, chẳng dùng lời cao xa hay là khôn sáng mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời. Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự. Chính tôi đã ở giữa anh em, bộ yếu đuối, sợ hãi, run rẩy lấm. Lời nói và sự giảng của tôi chẳng phải bằng bài diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan, nhưng tại sự tỏ ra Thánh Linh và quyền phép; hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, bèn là trên quyền phép Đức Chúa Trời. Dầu vậy, chúng tôi giảng sự khôn ngoan cho những kẻ trợn vẹn, song chẳng phải sự khôn ngoan thuộc về đời này, cũng không phải của các người cai quản đời này, là kẻ sẽ bị hư mất. Chúng tôi giảng sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là sự mầu nhiệm kín giấu, mà từ trước các đời, Đức Chúa Trời đã định sẵn cho sự vinh hiển chúng ta. Trong những người cai quản đời này chẳng ai từng biết sự đó; bởi chưng, nếu đã biết thì họ chẳng đóng đinh Chúa vinh hiển trên cây thập tự đâu. Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Vả, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thuộc linh để giải bày sự thuộc linh. Vả, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự dồ dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thuộc linh. Nhưng người có tánh thuộc linh xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý của Đấng Christ.

Bây giờ chúng ta hãy xem phần công việc mà linh hồn của người tin Chúa phải nhận biết và phải chịu trách nhiệm cho sự sống mình, cả thuộc thể và thuộc linh theo mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán.

Phục truyền luật lệ ký 4:4-24: Còn các người, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thảy còn sống. Nay đây, ta đã dạy các người những mạng lệnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta đã phán dặn ta, để các người làm theo ở giữa xứ mình sẽ vào đặng nhận lấy. Vậy, các người phải giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và sự thông sáng của các người trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai! Vả chẳng, há có dân lớn nào mà có các thần mình gần như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn Ngài chẳng? Lại, há có nước lớn nào có những mạng lệnh và luật lệ công bình như cả luật pháp này, mà ngày nay ta đặt trước mặt các người chẳng? Chỉ hãy giữ lấy người, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e người quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời người những điều đó lìa khỏi lòng người: phải dạy cho các con và cháu người. Hãy nhớ ngày người châu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người tại Hô-rếp, khi Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hãy nhóm hiệp dân sự để Ta khiến chúng nghe Lời Ta, hầu cho tập kính sợ Ta đang lúc họ còn sống nơi thế thượng, và dạy lời đó cho con cái mình. Vậy, các người lại gần và đứng dưới núi. Vả, cả núi bị lửa cháy cho đến tận trời; có sự tối tăm, mây mịt mịt và đen kịt. Từ trong lửa, Đức Giê-hô-va phán cùng các người; các người nghe một tiếng nói, nhưng không thấy một hình trạng nào; chỉ nghe một tiếng mà thôi. Ngài rao truyền cho các người biết sự giao ước của Ngài, tức là mười điều răn, khiến các người gìn giữ lấy, và Ngài chép mười điều răn ấy trên hai bảng đá. Trong lúc đó, Đức Giê-hô-va cũng

phán dặn ta dạy các người những mạng lệnh và luật lệ, để các người làm theo tại trong xứ mà mình sẽ đi vào nhận lấy. Vậy, các người hãy cẩn thận giữ lấy linh hồn mình cho lắm, vì các người không có thấy một hình trạng nào trong ngày Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, từ nơi giữa lửa phán cùng các người, tại Hô-rép; e các người phải làm hư hoại cho mình chẳng, và làm một tượng chạm nào, tạo hình trạng của tà thần nào, hoặc hình của người nam hay người nữ, hoặc hình của con thú nào đi trên đất, hoặc hình của vật nào có cánh bay trên trời, hoặc hình của loài côn trùng nào bò trên đất, hay là hình của con cá nào ở trong nước dưới đất; lại, e khi người ngược mắt lên trời thấy mặt trời, mặt trăng, các ngôi sao, tức là toàn cả thiên binh, thì người bị quyến dụ quỳ xuống trước các vì đó, và thờ lạy các tinh tú này mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã chia phân cho muôn dân dưới trời chẳng. Còn các người, Đức Giê-hô-va đã chọn và rút các người khỏi lò lửa bằng sắt kia, là xứ Ê-díp-tô, để các người thành một dân riêng của Ngài, y như các người đã là điều đó ngày nay. Đoạn, Đức Giê-hô-va, vì cố các người, nổi giận cùng ta, có thể rằng ta không được đi ngang qua sông Giô-đanh, và chẳng đặng vào xứ tốt đẹp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người làm sản nghiệp. Vì ta phải chết trong xứ này, không đi ngang qua sông Giô-đanh được; nhưng các người sẽ đi qua và nhận lấy xứ tốt đẹp ấy. Khá cẩn thận giữ lấy mình, chớ quên sự giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã lập cùng các người, và chớ làm tượng chạm nào, hình của vật nào mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã cấm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người như một đám lửa tiêu cháy, và là Đức Chúa Trời hay ký tà.

Đức Chúa Jêsus Christ cũng đã cảnh cáo hết thảy những người đến nghe Ngài giảng rằng, phải tỉnh thức linh hồn mình trước những sự hay chết của xác thịt mình, e rằng người ta phải bị bỏ lại trên đất này chẳng.

Ma-thi-ơ 24:37-51: Trong đời Nô-ê thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và người ta không ngờ chi hết cho đến khi nước lụt tới mà đưa đem đi hết thảy, khi Con người đến cũng như vậy. Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một đồng ruộng, một người được đem đi, còn một người bị để lại; và có hai người nữ đang xay cối, một người được đem đi, còn một người bị để lại. Vậy hãy tỉnh thức, vì các người không biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. Hãy biết rõ, nếu người chủ nhà đã hay canh nào kẻ trộm sẽ đến, thì tỉnh thức, không để cho đào ngạch nhà mình. Vậy thì các người cũng hãy chực cho sẵn, vì Con người sẽ đến trong giờ các người không ngờ. Ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, đặng cho đồ ăn đúng giờ? Phước cho đầy tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! Quả thật, Ta nói cùng các người, chủ sẽ đặt kẻ ấy coi sóc cả gia tài mình. Nếu, trái lại, là một đầy tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn uống với phường say rượu, thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết. Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Trong ngày Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, quyền phép của Giê-hô-va Đức Chúa Trời được tỏ ra qua sự vinh hiển của Ngài, khiến núi rúng động, khắp cả núi Si-nai đều có lửa cháy, khi mười điều răn của Đức Giê-hô-va được phán ra, khiến dân sự sợ hãi.

Phục truyền luật lệ ký 5:1-33: Vậy, Môi-se gọi cả Y-sơ-ra-ên mà nói rằng: Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe những luật lệ và mạng lệnh mà ngày nay ta rao truyền nơi lỗ tai các người; các người phải học tập và cẩn thận làm theo những điều đó. Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta có lập giao ước cùng chúng ta tại Hô-rép. Chẳng phải cùng tổ phụ chúng ta mà Đức Giê-hô-va đã lập giao ước này đâu, nhưng cùng hết thảy chúng ta hiện ngày nay còn sống đây. Đức Giê-hô-va tại trên núi từ giữa lửa, đã đối diện phán cùng các người. Đang lúc đó, ta đứng giữa Đức Giê-hô-va và các người, đặng truyền lại Lời của Ngài cho các người; vì các người sợ lửa, không lên trên núi. Ngài phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đã rút người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ. Trước mặt Ta người chớ có các thần khác. Người chớ làm tượng chạm cho mình, cũng chớ làm tượng nào giống như những vật trên trời cao kia, hoặc ở nơi đất thấp này, hoặc trong nước dưới đất. Người chớ quỳ lạy trước các hình tượng đó, và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đức Chúa Trời ký tà, hễ ai ghét Ta, Ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời, và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến Ta và giữ các điều răn Ta. Người chớ lấy Danh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà làm chơi; vì Đức Giê-hô-va không cầm bằng vô tội kẻ nào lấy danh Ngài mà làm chơi. Hãy giữ ngày nghỉ đặng làm

nên thánh, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã phán dặn người. Người hãy làm hết công việc mình trong sáu ngày; nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người: chớ làm một công việc nào hết, hoặc người, con trai con gái, tôi trai tớ gái của người, hoặc bò, lừa, hoặc một trong các súc vật của người, hay là khách ở trong nhà người, hầu cho tôi trai và tớ gái người cũng được nghỉ như người. Khá nhớ rằng người đã làm tôi mọi nơi xứ Ê-díp-tô, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người dùng tay quyền năng giơ thẳng ra đem người ra khỏi đó; bởi cớ ấy cho nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có dặn biểu người phải giữ ngày nghỉ. Hãy hiếu kính cha mẹ người, như Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có phán dặn, hầu cho người được sống lâu và có phước trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho. Người chớ giết người. Người chớ phạm tội tà dâm. Người chớ trộm cướp. Người chớ làm chứng dối cho kẻ lân cận mình. Người chớ tham vợ của kẻ lân cận mình; chớ tham nhà của người, hoặc ruộng, tôi trai tớ gái, bò, lừa hay là vật chi thuộc về kẻ lân cận người. Tại trên núi, giữa lửa, mây và sự tối tăm, Đức Giê-hô-va có dùng tiếng lớn phán những Lời này cho cả hội các người, Ngài không thêm chi hết; đoạn Ngài ghi các Lời đó trên hai bảng đá, và trao cho ta. Vả, trong khi cả núi phát lửa, các người vừa nghe tiếng từ giữa nơi tối tăm phán ra, thì những quan trưởng của các chi phái, và những trưởng lão các người đến gần ta mà nói rằng: Kìa, Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã tỏ ra sự vinh hiển và sự oai nghiêm Ngài cho chúng tôi, và chúng tôi có nghe tiếng Ngài từ giữa lửa phán ra; ngày nay chúng tôi thấy rằng Đức Chúa Trời có phán cùng loài người và loài người vẫn còn sống. Nhưng bây giờ, cớ sao chúng tôi phải chết? vì đám lửa lớn này sẽ tiêu diệt chúng tôi hết. Ví bằng chúng tôi còn có nghe tiếng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, thì chúng tôi phải chết. Vì trong loài người, có ai đã nghe tiếng Đức Chúa Trời sanh hoạt từ giữa lửa phán ra, như chúng tôi mà vẫn còn sống? Vậy, ông hãy đi đến gần, nghe mọi điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi sẽ phán, rồi hãy truyền lại cho chúng tôi mọi điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi sẽ phán cho ông; thì chúng tôi sẽ nghe và làm theo. Đang khi các người bàn cùng ta, Đức Giê-hô-va nghe những lời của các người, nên phán cùng ta rằng: Ta có nghe những lời dân này bàn cùng người; chúng nó nói như vậy lấy làm thậm phải. Ô! chớ chi dân này thường có một lòng kính sợ Ta, hằng giữ theo các điều răn Ta như thế, để chúng nó và con cháu chúng nó được phước đời đời! Hãy đi nói cùng dân sự rằng: Khá trở về trại mình; còn người, hãy ở lại đây với Ta, Ta sẽ truyền các điều răn, luật lệ, và mạng lệnh mà người sẽ dạy lại cho, để chúng nó làm theo các điều đó trong xứ Ta sẽ ban cho họ nhận lấy. Vậy, các người khá cẩn thận làm theo, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã phán dặn các người; chớ xây qua bên hữu, hoặc qua bên tả. Các người khá đi theo trọn đường mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã chỉ cho, để các người được sống, hưởng phước, và ở lâu dài trong xứ mà mình sẽ nhận được.

Chúng ta hãy xem, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán với linh hồn tuyển dân của Ngài về điều họ phải biết và dạy cho các chi thể của linh hồn mình phải tiếp nhận, phải vâng giữ các mạng lệnh cùng mười điều răn mà Ngài trao cho Môi-se để dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên vâng giữ và làm theo.

Phục truyền luật lệ ký 6:1-25: Vả, này là điều răn, luật lệ và mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã phán dặn ta dạy lại cho, để các người làm theo nó trong xứ mà các người sẽ đi vào nhận lấy; hầu cho người kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, trọn đời, người và con cháu người vâng giữ các luật lệ và điều răn của Ngài mà ta truyền cho người, để người được sống lâu ngày. Hỡi Y-sơ-ra-ên, người hãy nghe lấy và cẩn thận làm theo, hầu cho người được phước và thêm lên nhiều trong xứ đượm sữa và mật, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ người đã phán hứa cùng người. Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Các Lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi trở dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mà Ngài thề cùng tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, đặng ban cho người, khiến người lấy được những thành lớn và tốt mà người không có xây cất; những nhà đầy đủ các thứ của mà người không có chất chứa; các giếng mà người không có đào; cây nho và cây ô-li-ve mà người không có trồng; khi người ăn và được no nê, khá giữ lấy

mình, kéo người quên Đức Giê-hô-va, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ. Người phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, phục sự Ngài, và lấy Danh Ngài mà thờ. Chớ theo các thần khác trong những thần của các dân tộc ở xung quanh các người, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ngự ở giữa người là Đức Chúa Trời kỳ tà, e cơn thịnh nộ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người nổi lên cùng người, và Ngài diệt người khỏi mặt đất chẳng. Các người chớ thử Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, như đã thử Ngài tại Ma-sa. Khá cẩn thận giữ lấy những điều răn, chứng cứ, và luật lệ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã truyền cho người. Vậy, người phải làm điều ngay thẳng và tốt lành trước mặt Đức Giê-hô-va, để người được phước và vào nhận lấy xứ tốt đẹp mà Đức Giê-hô-va đã thề hứa cùng tổ phụ người, để ban cho người; và Đức Giê-hô-va sẽ đuổi hết những kẻ thù nghịch ra khỏi trước mặt người, y như Ngài đã phán vậy. Về ngày sau, khi con người hỏi người rằng: Các chứng cứ, luật lệ, và mạng lệnh này là chi, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã truyền cho cha? thì hãy đáp rằng: Chúng ta đã bị làm tội mọi cho Pha-ra-ôn tại xứ Ê-díp-tô, và Đức Giê-hô-va có dùng tay mạnh đem chúng ta ra khỏi xứ ấy. Đức Giê-hô-va có làm trước mặt chúng ta những dấu kỳ và phép lạ rất lớn lao đáng sợ, mà hại xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn, và cả nhà người; Ngài đã đem chúng ta ra khỏi xứ ấy, để dẫn vào xứ Ngài đã thề cùng tổ phụ chúng ta; để ban cho chúng ta. Đức Giê-hô-va có phán cùng chúng ta khá làm theo các luật lệ này, kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, hầu cho chúng ta được phước luôn luôn, và được Ngài bảo tồn sự sống cho chúng ta y như Ngài đã làm đến ngày nay. Vả, chúng ta sẽ được xưng là công bình nếu chúng ta cẩn thận làm theo các điều răn này trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, y như Ngài đã phán dặn vậy.

Các mạng lệnh cùng các điều răn mà Đức Giê-hô-va đã trực tiếp phán từ trên trời xuống cho toàn Y-sơ-ra-ên được nghe, cũng có nghĩa là tất cả mười hai chức năng của người thuộc về trời đều được nghe các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va và mỗi chi phái, mỗi chức năng đó phải nhận biết những phần thuộc về trách nhiệm của mình, cùng những người Lê-vi, trong đó có A-rôn cùng các con trai của người, đã được nghe các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, chứ không phải chỉ có chi phái Lê-vi, là bóng về chức năng đức tin mà thôi.

Điều này có nghĩa chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên phải dạy dỗ, phải nhắc nhở các chi phái của Y-sơ-ra-ên nhận biết trách nhiệm của mình phải cẩn thận làm theo các điều răn này trong thuộc thể, còn trong Giao-ước mới, hết thầy mọi người tin Chúa phải vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời cả trong thuộc thể và phải thực hành theo Lẽ thật nữa, vì mọi người tin Chúa phải học theo Đức Chúa Jêsus Christ, là học và làm theo thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao nữa, vì mọi người phải trở nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-hô-va.

Mặc dù A-rôn đã được nghe các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, cùng hết thầy dân Y-sơ-ra-ên cùng những người Lê-vi đã được nghe mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, nhưng họ đã không thật sự nhận biết chân giá trị của các mạng lệnh cùng các điều răn mà họ đã nhận lãnh, nên họ đã không tập trung vào việc dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân sự và cho chính họ được hiểu biết và làm theo, nên trải các đời, sau khi họ đã vào nhận lấy xứ Ca-na-an, các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời và vì cơ đó mà dân Y-sơ-ra-ên thấy như không có người chăn và bởi không có Luật pháp của Đức Chúa Trời cai trị, thì từ thầy tế lễ cho đến dân sự đều phạm tội, cả thầy bị bắt làm phù.

Ê-sai 5:1-14: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu Ta một bài ca của bạn yêu dấu Ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu Ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ Ta xin các người hãy đoán xét giữa Ta với vườn nho Ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho Ta mà Ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi Ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, Ta sẽ bảo các người về điều Ta định làm cho vườn nho Ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; Ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai góc và chà chuôm; Ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà này, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà này, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời này:

Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm đứng tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân Ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó.

Chức vụ thầy tế lễ là nói về trách nhiệm của linh hồn của người tin Chúa, còn khi nói đến dân Y-sơ-ra-ên là nói đến toàn bộ thân thể, bao gồm mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên, là bóng về mười hai chức năng thuộc về người bề trên còn được gọi là người thuộc về trời, mà mục tiêu cuối cùng mà mọi người tin Chúa phải đạt tới, đó là một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ.

Như đã nói ở phần trước, là nếu linh hồn của người tin Chúa mà không tỉnh thức về trách nhiệm của mình đối với sự sống của linh hồn và thân thể mình, thì dù các chức năng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên cho loài người (cả thuộc thể và thuộc linh) vốn hoàn hảo, thì các chức năng đó cũng không thể nhờ sự hoàn hảo mình mà duy trì sức sống cho chính mình và nếu các chức năng đó bị suy yếu hoặc chết, thì thân thể đó, linh hồn đó cũng không thể duy trì được sự sống mình.

Vì linh tánh loài người vốn một đèn của Đức Giê-Hô-Va, được ví như con mắt vậy, như Chúa Jêsus đã phán.

Ma-thi-ơ 6:19-23: Các người chớ chứa của cải ở dưới đất, là nơi có sâu mối, ten rét làm hư, và kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy; nhưng phải chứa của cải ở trên trời, là nơi chẳng có sâu mối, ten rét làm hư, cũng chẳng có kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy. Vì chưng của cải người ở đâu, thì lòng người cũng ở đó. Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt người sáng sủa thì cả thân thể người sẽ được sáng láng; nhưng nếu mắt người xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong người chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là dường bao!

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã vì sự yêu thương Ngài mà ban Luật pháp của Ngài, ấy là Ngài đã ban Lời có quyền phép khiến cho con mắt của linh hồn loài người và cũng là ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người ta được sáng, hầu cho được thấy con đường dẫn linh hồn người ta đến với sự sống lại và sự sống đời đời.

Thi-Thiên 19:7-14: Luật pháp của Đức Giê-hô-va là trọn vẹn, bổ linh hồn lại; Sự chứng cứ Đức Giê-hô-va là chắc chắn, làm cho kẻ ngu dại trở nên khôn ngoan. Giềng mối của Đức Giê-hô-va là ngay thẳng, làm cho lòng vui mừng; Điều răn của Đức Giê-hô-va trong sạch, làm cho mắt sáng sủa. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là trong sạch, hằng còn đến đời đời; Các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va là chân thật, thấy đều công bình cả. Các điều ấy quý hơn vàng, thật báu hơn vàng ròng; Lại ngọt hơn mật, hơn nước ngọt của tàng ong. Các điều ấy dạy cho kẻ tội lỗi Chúa được thông hiểu; Ai gìn giữ lấy, được phần thưởng lớn thay. Ai biết được các sự sai lầm mình? Xin Chúa tha các lỗi tôi không biết. Xin Chúa giữ kẻ tôi tớ Chúa khỏi cố ý phạm tội; Nguyện tội ấy không cai trị tôi; Thì tôi sẽ không chớ trách được, và không phạm tội trọng. Hỡi Đức Giê-hô-va là hòn đá tôi, và là Đấng cứu chuộc tôi, Nguyện lời nói của miệng tôi, sự suy gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài!

Khải huyền 3:1-6: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Sạt-đe rằng: Đây là Lời phán của Đấng có bảy vì Thần Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao: Ta biết công việc ngươi; ngươi có tiếng là sống, nhưng mà là chết. Hãy tỉnh thức, và làm cho vững sự còn lại, là sự hầu chết; vì Ta không thấy công việc của ngươi là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời Ta. Vậy hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe đạo thể nào, thì giữ lấy, và ăn năn đi. Nếu ngươi chẳng tỉnh thức, Ta sẽ đến như kẻ trộm, và ngươi không biết giờ nào Ta đến bắt ngươi thành linh. Nhưng, ở Sạt-đe, ngươi còn có mấy người chưa làm ô uest áo xống mình: những kẻ đó sẽ mặc áo trắng mà đi cùng Ta, vì họ xứng đáng như vậy. Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy. Ta sẽ không xóa tên người khỏi sách sự sống và sẽ nhận danh người trước mặt Cha Ta, cùng trước mặt các thiên sứ Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!